

Damen sitter med den ene hånden løftet over tastaturet sitt, og har visst mest lyst til å jobbe videre på data. De to ungdommene blir litt stressa av det. Plutselig er det ikke så lett å forklare at de har et glass full av penger. De skjønner at de må skynde seg og si noe, men akkurat det å skynde seg er ingen av dem særlig gode på.

– *Jo, altså, vi har et glass med penger. Hva skal vi gjøre?* sier Kim.

– *Glass?* sier damen. Det er nesten så hun hermer.

Og så forklarer de at glasset er full av penger. Og de kan ikke bruke dem, for det er så veldig mye å telle.

– *Telle?* sier damen. Hun har virkelig fått hakk i platen, og gjentar bare alt de sier.

– *Ja, er det ikke det dere gjør da, her i banken? Teller penger?* sier Tommy. Han begynner å bli litt irritert.

Da spør damen om de har konto i banken. Og om det er et innskudd. Kim og Tommy ser på hverandre. Konto? Innskudd? Hva er det? De har aldri hørt sånne ord før. Huff! Hvorfor må alt være så fryktelig komplisert? Hvorfor kan ikke folk bare bruke vanlige ord når de snakker?

Kim spør om damen kan hente en sånn *konto* eller et *innskudd*, så de kan få se hvordan det ser ut. Men da legger damen endelig hånden ned. Og nå er

det hun som ikke vet hva hun skal si. Til slutt sier hun at ikke går an å se en konto. Ikke et innskudd heller. Det er bare en ordning.

En *ordning*! Enda et idiotisk ord. Og en skikkelig dårlig forklaring. Hvis de ikke kan se det, må det være noe lureri. Det begynner de å forstå. Og nå orker de ikke mer. Sier bare pent takk for seg, og snur seg og går.

Damen bøyer seg ned til tastaturet igjen, men hun er visst kommet helt utav det, for hun sitter bare og stirrer fortvilt inn i skjermen.

